

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/13/2018
Identifikačné číslo spisu:	9518100021
Dátum vydania rozhodnutia:	09.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9518100021.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného Mgr. Q. F. pre zločin výroby extrémistických materiálov podľa § 422a ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí 09. júla 2019 o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 04. júla 2018, sp. zn. BB-4T/4/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa zamietá.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 04. júla 2018, sp. zn. BB-4T/4/2018, bol obžalovaný Mgr. Q. F. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 25/17/1000-44, z 24. januára 2018, ktorá tvrdila, že

ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky v presne nezistenom čase od 09. januára 2017 na doposiaľ presne nezistenom mieste sa podieľal na vyhotovení textového dokumentu s urážlivým obsahom, ktorého zverejnenie následne zabezpečil tak, že

- dňa 10. januára 2017 bol zverejnený ako status na sociálnej sieti www.facebook.com, a to v čase o 10:16 hod. v rámci profilu „Vólá hlas Gemera / Ľudová strana - Naše Slovensko“ a v čase o 21:48 hod. v rámci profilu „Kotleba - Ľudová strana Naše Slovensko - Bratislavský kraj“ v znení:

“SÚ DVE MOŽNOSTI: KISKA SA ZBLÁZNIL, ALEBO VEDOME DEGRADUJE SLOVENSKÉ VYZNAMENANIA - TVRDIA REAKCIE NA INTERNETE!

Udeľovanie štátnych vyznamenaní Kiskom otočilo zdravý rozum hore nohami. Z histórie vieme, že slovenskí veľikáni Ľudovít Štúr, Michal Miloslav Hodža, Jozef Holuby, Jozef Miloslav Hurban, Svetozár

Hurban Vajanský mali negatívny vzťah ku Židom kvôli ožobračovaniu slovenského národa - úžerníctvo a tiež aj kvôli náboženským otázkam. A čuďuj sa svete! Občan Kiska, tohto času zhodou nešťastných okolností prezident Slovenskej republiky, odovzdal:

1. Rad Ľudovíta Štúra I. triedy D. A., členovi KSČ, kandidátovi tajnej spolupráce vo zväzkoch ŠTB, marxistovi, ktorý sám v rozhovore priznal, že je žid.
2. Rad Ľudovíta Štúra II. triedy M. F. - židovke a F. A. - organizátorovi zvráteného festivalu Pohoda, kde sa propaguje islamizmus, homosexualita, sniečkárstvo a „zlé jazyky tvrdia, že sa tam zbiehajú „húľiči“ trávy a iných drog.
3. Rad Bieleho dvojkríža II. triedy udelil českému režisérovi židovského pôvodu P. O. a F. A. - sniečkárovi, ochrancovi cigánov, moslimov, ktorý vrieskal na besede na T. L.: „...to by tak bolo, aby bol Slovák prezidentom“. Pribinov kríž tiež dostala in memoriam L. Š., zakladateľka rómskeho divadla Romathan, fanatička do cigánskych zvykov.

Mgr. Q. F.
Poslanec NR SR“,

ktorý status bol následne preberaný a zverejňovaný v plnej alebo skrátenej forme najmä na internetových stránkach www.topky.sk, www.aktuality.sk, www.pravda.sk, www.tvnoviny.sk, www.sme.sk, www.webnoviny.sk, www.teraz.sk, www.glob.sk,

a z obsahu ktorého vyplýva, že obvinený vyjadruje nesúhlas voči udeleniu štátnych vyznamenaní rôznych stupňov osobám: D. A., M. F., P. O. prezidentom Slovenskej republiky Andrejom Kiskom dňa 09. januára 2017 pri príležitosti 24. výročia vzniku Slovenskej republiky, a to z dôvodu príslušnosti vyššie uvedených troch vyznamenaných osôb k židovskej národnosti alebo náboženskému vyznaniu, čím tieto osoby hrubo znevážil pred čitateľmi statusov na sociálnej sieti Facebook, ako aj pred čitateľmi článkov na vyššie uvedených webových stránkach,

čo bolo právne kvalifikované ako zločin výroby extrémistických materiálov podľa § 422a ods. 1 Tr. zák., zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. pretože

nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“).

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol dôvody, pre ktoré sa nestotožňuje s oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku napriek jeho podrobnému odôvodneniu na stranách 23-25, v ktorom prvostupňový súd vysvetlil svoj záver, prečo obžalovaný skutok, pre ktorý na neho prokurátor podal obžalobu, nespáchal. Napadnutému rozsudku oponoval tvrdením, že v predmetnej veci zadovážil potrebný počet dôkazov, hoci len nepriamych, ktoré vo svojom súhrne tvoria pevnú reťaz, ktorá dostatočne usvedčuje obžalovaného zo spáchania žalovaných trestných činov.

Nadväzne na to, v bodoch 1/ - 8/ odvolania poukázal na dôkazy, ktoré vo svojom súhrne dokazujú, že obžalovaný v presne nezistenom čase od 09. januára 2017 sa na doposiaľ presne nezistenom mieste podieľal na vyhotovení textového dokumentu s urážlivým obsahom, ktorého zverejnenie následne zabezpečil na internete na facebookovom profile „Volá hlas Gemera / Ľudová strana - Naše Slovensko“ v znení, v akom je uvedený v skutkovej vete obžaloby.

Podľa názoru prokurátora je reťaz dôkazov vytvorená nasledovne.

1) Obžalovaný zistil, ktorým osobám bolo udelené vyznamenanie prezidentom Slovenskej republiky. Tieto mená, resp. niektoré z nich, podľa vlastného uváženia vlastnou rukou (vlastnoručný súpis potvrdzuje posudok z grafológie) vypísal na papier, vid'. dôkaz - stopa č. 1/. Spomedzi prezidentom vyznamenaných osôb (zv. č. II, č. l. 582) vypísal na papier nájdený pri prehliadke iných priestorov, v jeho poslaneckej kancelárii mená: P. O., F. A., D. A., D. K., M. F., T. A., L. Š.. Následne zistil, ku ktorým osobám možno priradiť židovský pôvod. Je zrejmé, že židovský pôvod/status, tých ktorých osôb je voľne zistiteľný na internete. U osoby P. O. sa dá napr. na [www. wikipedia](http://www.wikipedia) (zv. č. II, č. l. 681 - 685) zistiť, že mal židovské korene, hoci on sám to vo výpovedi neuvádzal. Následne si Mgr. Q. F. na (zaistený) papier poznačil, ktorá z vyznamenaných osôb je židovského pôvodu. Logicky nie je vysvetliteľné, aby si obvinený až ex post po zverejnení sporného statusu robil poznámky na policiou nájdený papier o osobách spomenutých v hanlivom statuse. Na zaistený papier si totiž vypísal aj tie osoby, o ktorých v hanlivom statuse nebola ani zmienka (D. K. a T. A.), ktoré tiež obdržali od prezidenta Slovenskej republiky štátne vyznamenania. Ak konajúci súd prijal takéto tvrdenie obžalovaného Q. F. ako dôkaz svedčiaci v prospech jeho neviny a odôvodňuje ním rozsudok, ide zjavne o nelogické a nesprávne hodnotenie dôkazu. Do internetového facebookového statusu následne obžalovaný uviedol (sám alebo prostredníctvom inej osoby) tie osoby, ktorých židovský pôvod s určitosťou zistil pre potreby hanlivého statusu. Obžalovaný Mgr. Q. F. zabezpečil zverejnenie statusu na internete; obžaloba sa nepodarilo preukázať, že vec technicky zrealizoval sám, ale status sa objavil a bol šírený na jeho pokyn.

2) Internetový status sa objavil na webovských stránkach K - ĽSNS, ktoré dlhodobo spravoval obsahovo obžalovaný Mgr. Q. F.. Podľa obsahu profilu ide o facebookový profil, ktorý slúži na prezentáciu jeho osoby v rámci politickej strany KĽSNS v jeho regióne. Pravidelne sa totiž na stránke objavovali príspevky a fotografie, ktoré boli zistené na elektronických nosičoch obžalovaného Mgr. Q. F.. Táto skutočnosť úzko súvisí s vecou, nakoľko podáva charakteristiku predmetného facebookového profilu, t. j. kto a načo ju používal.

3) Zverejnený status na tejto stránke bol označený menom obžalovaného Mgr. Q. F.. V elektronickej komunikácii neúradného typu je dnes bežné, že sa status/príspevok zverejní s podpisom bez zaručeného elektronického podpisu. Fakticky sa nedá nijako overiť, kto technicky manipuloval s facebookovým profilom v čase skutku a informácie od relevantného vlastníka facebooku nie je možné získať vzhľadom na legislatívu štátu Kalifornia USA (ide o verbálny delikt, verbálne delikty uvedeného druhu nie sú v USA trestné). I v prípade, keby boli známe technické údaje identifikujúce počítač/zariadenie, s ktorým sa niekto na facebook prihlásil, nie je zväčša priamo zistiteľné, ktorá osoba s daným technickým zariadením naozaj manipulovala. Takéhoto páchatel'a však možno odhaliť reťazou nepriamych dôkazov kontextuálne tak, že súd získa istotu, kto sa podieľal na elektronickej komunikácii.

4) Nebol predložený žiaden poznatok o osobe, ktorá by mala dôvod status zverejniť proti vôli obžalovaného (napríklad mu tým uškodiť); je zrejmé, že ak by osoba s takýmto úmyslom existovala, obžalovaný by o nej uviedol súdu informácie.

5) To, že v minulosti uvedenú stránku obsahovo pokrýval obžalovaný Mgr. Q. F. je zrejmé aj z výpovede svedka J. Q., vypočutého na hlavnom pojednávaní, ktorý v minulosti (do r. 2013) predmetnú webovú stránku pre obžalovaného spravoval. Podľa svedka bol obžalovaný jediný, kto mu dával pokyny na akcie na danej webovej stránke.

6) Obžalovaný Mgr. Q. F. pokračoval v uverejňovaní informácií o sebe a strane K - ĽSNS aj potom, čo túto činnosť pre neho nezabezpečoval svedok J. Q.. Takýmto spôsobom sa na stránke objavovali fotografie/príspevky z „produkcie“ Mgr. Q. F. s istotou ešte koncom roka 2016 (zv. I, č. l. 213 - 214).

7) Žiadna z reakcií obžalovaného Mgr. Q. F., či už voči médiám alebo voči verejnosti nenasvedčuje, že by vopred nebol informovaný o zverejnení sporného statusu (oboznámené výňatky z TV spravodajstva zv. II č. l. 544-549, 550-559). Je prirodzenou charakteristikou politickej práce, že politik sa distancuje od tvrdení, ktoré mu nepatria, a ktoré zakladajú podozrenie z trestnej zodpovednosti. Tu by nešlo o

formu sebausvedčovania pri výsluchu pred orgánmi činnými v trestnom konaní, išlo by o prirodzenú reakciu politika v mediálnom priestore.

8) Predseda politickej strany K - ĽSNS Mgr. Ing. F. A., ktorej je obžalovaný Mgr. Q. F. členom, priamo v prvotnej a bezprostrednej reakcii na prehliadku v priestoroch poslaneckej kancelárie obž. Mgr. Q. F. v Národnej rade Slovenskej republiky vo svedeckej výpovedi pred vyšetrovateľom Policajného zboru komentoval svoje mediálne vystúpenie na tlačovej konferencii k celej kauze, kde k výrokom na tlačovej konferencii, ktoré mal prezentovať a nijako ich nepopiera, uviedol dňa 27. apríla 2017, že „...jeho (pozn.: Mgr. F.) názor sa nepáči vládnej moci ...pán poslanec vo svojom meritu veci odsúdil spôsob pridelovania alebo princíp rozdeľovania štátnych vyznamenaní. Ja nemám prečo kritizovať jeho myslenie a to, že proste s takýmto spôsobom s rozdeľovaním vyznamenaní nesúhlasil...“

Z vyššie uvedených dôvodov považoval prokurátor postup prvostupňového súdu, ktorý obžalovaného spod žalovaných skutkov oslobodil za nesprávny, nakoľko ním označené vyššie uvedené dôkazy zadovážené a vykonané vo veci nasvedčujú, že vinu obžalovaného zo žalovaných trestných činov je potrebné uznať.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Mgr. Q. F., ktorému bolo odvolanie prokurátora doručené na vyjadrenie v písomnom stanovisku prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné.

V úvodnej časti napadnutý rozsudok označil za zákonný a správny, pretože dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, teda v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por.

Následne prokurátorom uvádzané skutočnosti označil len za domnienky a hypotézy, na základe ktorých je v demokratickom a právnom štáte uznanie viny vylúčené. Tieto však v žiadnom prípade nie je možné vo svojom súhrne považovať za pevnú reťaz, ktorá by ho zo spáchania akéhokoľvek trestného činu usvedčovala, ako sa v odvolaní domnieva prokurátor.

Samotný papier s jeho poznámkami (bod 1/ prokurátorom uvádzanej reťaze dôkazov) nie je možné považovať za dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania žalovaného skutku. Písomné poznámky získal z internetu (ako sa už vyjadril), resp. z médií, ktoré sa predmetnému statusu venovali, a tieto boli vypracované až niekoľko dní po jeho uverejnení. Tieto navyše neenesú žiadne známky extrémizmu, čo správne v odôvodnení napadnutého rozsudku zhodnotil už prvostupňový súd. Z bodu 1/ reťaze dôkazov špecifikovaných prokurátorom vyplýva, že ani sám konajúci prokurátor nemal za preukázané, akým spôsobom mal status zverejniť, keď napríklad na strane 3 odôvodnenia odvolania uvádza, že do internetového facebookového statusu uviedol „...sám alebo prostredníctvom inej osoby...“ Obžaloba mu tak na jednej strane kladie za vinu uverejnenie nejakého textu a na strane druhej ani nevie, ako (akým spôsobom) mal vlastne tento status zverejniť.

Pokiaľ pod bodom 3/ reťaze dôkazov v odvolaní prokurátor uvádza, že sa fakticky nedá overiť, kto technicky manipuloval s facebookovým profilom v čase skutku, resp. že nie je zväčša priamo zistiteľné, ktorá osoba s daným technickým zariadením naozaj manipulovala, tak táto argumentácia svedčí len v jeho prospech. Ak obžaloba práve tieto skutočnosti nevie preukázať (či už technicky alebo priamym dôkazom, svedkom atď.), potom tieto nemôžu svedčiť v jeho neprospech a nie je možné na nich zakladať akýkoľvek odsudzujúci rozsudok. Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní (na základe dôkazov navrhnutých prokurátorom) nebolo zistené, kto a odkiaľ text, ktorý je predmetom obžaloby, následne stiahol. Opätovne zdôraznil, že obžaloba nedisponuje žiadnym dôkazom, ktorý by ho usvedčoval, že by z akéhokoľvek zariadenia, a to i v minulosti na predmetnú stránku vôbec nejakým

spôsobom vstupoval. Celkove je spôsob argumentácie v odôvodnení odvolania prokurátora len v rovine dohadov, špekulácií a hypotéz.

Ak v bode 4/ odôvodnenia odvolania prokurátor namietol, že nebol predložený žiadny poznatok o osobe, ktorá by mala dôvod status zverejniť proti jeho vôli, a ak by taká osoba existovala, tak by súdu o nej uviedol informácie, jeho tvrdenie je nelogické a neprípustným spôsobom zasahuje do spôsobu jeho obhajoby. Je zrejmé, že nemusí poznať a mať vedomosť o všetkých osobách, ktoré by mali záujem mu týmto spôsobom uškodiť. Ak o nich nevie však ešte neznamená, že nemôžu existovať a preto ich logicky nemôže poskytnúť súdu. Na druhej strane, ak by totožnosť takejto osoby aj poznal, v rámci spôsobu obhajoby je jeho právom či totožnosť takejto osoby súdu uvedie alebo nie, a ani jeho pasivita mu nemôže byť v tomto smere na ujmu.

Svedok J. Q. (bod 5/ reťaze dôkazov) spravoval webovú stránku do roku 2013. Skutok, pre ktorý je stíhaný sa však mal stať v januári 2017, t. j. po štyroch rokoch. K samotnému skutku a k uverejneniu statusu (k jeho okolnostiam) sa svedok vyjadriť nevedel.

V bode 6/ reťaze dôkazov sa zavádzajúco uvádza, že pokračoval v uverejňovaní informácií o sebe a o strane KOTLEBA - LSNS, pretože v odôvodnení odvolania sa vôbec neuvádza, ako konkrétne mal pokračovať, resp. akým konkrétnym spôsobom. Na uvedených akciách bol fotografovaný (on nefotografoval), pričom tieto fotografie boli uverejnené na konkrétnom profile. Samotná táto skutočnosť je však, ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa, k žalovanému skutku právne irelevantná.

V bode 7/ reťaze dôkazov je sugestívnym spôsobom spochybňované právo obvineného, resp. obžalovaného nevypovedať. Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v neposlednom rade samotným Trestným poriadkom garantované základné právo obvineného, resp. obžalovaného nesmie byť za žiadnych okolností spochybňované, resp. nesmie byť z takého postoja obvineného vyvodzovaný žiadny záver v neprospech takejto osoby. V opačnom prípade dôjde k popretiu tohto základného práva, ktoré by potom bolo už len formálne. Bolo by nelogické, aby sa v prípade, ak je toho názoru, že nebude vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní vyjadroval k veci, z ktorej je obvinený, pred médiami. Je zrejmé, že pokiaľ by sa verejne akýmkoľvek spôsobom vyjadril k svojmu obvineniu, tak by jeho vyjadrenie mohlo byť zadokumentované a následne použité v jeho neprospech zo strany obžaloby tak, ako sa o to prokurátor snaží v bode 8/ reťaze dôkazov. Z bodu 7/ reťaze dôkazov je zrejماً snaha obchádzať jeho základné právo, a to právo vo veci nevypovedať voči komukoľvek. Navyše poukázal na to, že vo svojej záverečnej reči jasne poprel, že by bol autorom statusu uverejneného na citovaných profiloch, resp. že by takto zverejnený status nejakým spôsobom uverejnil.

Bod 8/ reťaze dôkazov obsahuje len názor jedného zo svedkov, konkrétne Ing. Mgr. F. A., pričom je zrejmé, že svedok sa takto vyjadruje len v rovine, ak by bolo preukázané, že autorom statusu bol on. Tento bod reťaze dôkazov účelovo neobsahuje aj ďalšie vyjadrenia svedka, a to, že nevie, kto je autorom textu a ani kto predmetný text uverejnil. Zároveň obžaloba v odôvodnení neobsahuje následné vyjadrenie tohoto svedka, kde uviedol, že sa tak vyjadril preto, že vychádzal „z uznesenia o trestnom stíhaní proti obžalovanému, kde bolo uvedené meno Mgr. Q. F.“.

Konštatoval, že reťaz nepriamych dôkazov v bodoch 1/ - 8/ odvolania prokurátora nemá potrebnú váhu tvoriť ucelenú reťaz slúžiacu na akékoľvek odsúdenie jeho osoby. Prokurátorom konkretizované body obsahujú len domnienky a hypotézy a v žiadnom prípade sa nejedná o nepriame dôkazy, ktoré by tvorili ucelenú reťaz, resp. ucelenú niť dôkazov preukazujúcich jeho vinu.

Napadnutý rozsudok označil za zákonný, vychádzajúci jedine z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Prvostupňový súd správne ustálil, že samotné verejné nedištancovanie (t. j. prostredníctvom médií, pretože na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel) nemôže automaticky zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť (resp. priestupkovú), pretože táto skutočnosť sama osebe nemôže viesť k záveru, že sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatné je aj zistenie plynúce z vykonaného dokazovania, že ani jeden z vypočutých svedkov nemal vedomosť o tom, že autorom statusu mal byť on, resp. vedomosť o tom, že tento status uverejnil na facebookovom profile.

Vo veci konajúci súd pri rešpektovaní príslušných ustanovení Trestného poriadku a dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní preto nemal inú možnosť, ako len tú, že ho podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na podklade odvolania, ktoré podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste, preskúmal najvyšší súd v rozsahu § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému prokurátor podal odvolanie, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkane len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. dôjde vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa sice preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal.

Najvyšší súd po preskúmaní veci konštatuje, že samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 Tr. por. vysvetlil, na podklade akých úvah dospel k záveru, že vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal.

Správne preto postupoval samosudca, keď podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného Mgr. Q. F. oslobodil spod obžaloby.

K odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť nasledovné.

Skutková veta podanej obžaloby v znení, „... v presne nezistenom čase..., na doposiaľ presne nezistenom mieste sa podieľal..., ktorého zverejnenie následne zabezpečil...“ svedčí o tom, že orgánom činným v trestnom konaní sa v jeho priebehu nepodarilo vyhľadať, zabezpečiť a vykonať žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver opačný, teda taký, že obžalovaný sa v konkrétnom čase, na konkrétnom mieste a konkrétnym spôsobom podieľal na vyhotovení statusu uvedenom v skutkovej vete podanej obžaloby a aj konkrétnym spôsobom zabezpečil jeho zverejnenie. Z týchto dôvodov prokurátor v dôkaznej núdzi, skutkovú vetu podanej obžaloby sformuloval len za použitia skôr uvedených abstraktných výrazov a obžalobu oprel výlučne len o nepriame dôkazy, ktoré podľa jeho názoru tvoria ucelenú a ničím nenarušenú reťaz, usvedčujúcu obžalovaného zo spáchania skutku.

Prokurátor v podanom odvolaní (bod 1/) tvrdí, že po zistení, ktorým osobám bolo udelené vyznamenanie prezidentom Slovenskej republiky, obžalovaný tieto mená, resp. niektoré z nich, podľa vlastného uváženia, vlastnou rukou vypísal na papier, následne zistil, ku ktorým osobám možno priradiť židovský pôvod, a logicky nie je vysvetliteľné, aby si obžalovaný až ex post po zverejnení sporného statusu robil poznámky na policiou nájdený papier o osobách spomenutých v hanlivom statuse. Na zaistený papier si totiž vypísal aj tie osoby, o ktorých v hanlivom statuse nebola ani zmienka (D. K. a T. A.) a ktoré od

prezidenta Slovenskej republiky tiež obdržali štátne vyznamenania. Ak konajúci súd prijal takéto tvrdenie obžalovaného ako dôkaz svedčiaci v prospech jeho neviny a odôvodňuje ním aj rozsudok, ide zjavne o nelogické a nesprávne hodnotenie dôkazu. Do internetového facebookového statusu následne obžalovaný uviedol (sám alebo prostredníctvom inej osoby) tie osoby, ktorých židovský pôvod s určitosťou zistil pre potreby hanlivého statusu. Obžalovaný následne zabezpečil zverejnenie statusu na internete; obžaloba sa nepodarilo preukázať, že vec technicky zrealizoval sám, ale status sa objavil a bol šírený na jeho pokyn.

Tieto svoje úsudky okrem grafologického posudku odvolateľ neoprel o žiaden z vykonaných dôkazov.

Z obsahu predloženého spisu nepochybne vyplýva, že aj keď obžalovaný v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vypovedať odmietol, v prípravnom konaní, ihneď v priebehu výkonu prehliadky iných priestorov a pozemkov (jeho poslaneckej kancelárie) 27. apríla 2017, kedy bolo voči nemu vznesené aj obvinenie, uviedol, že obsah papiera, ktorý bol nájdený na pracovnom stole jeho poslaneckej kancelárie, odpísal z internetu. Pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania a vo svojej záverečnej reči spáchanie skutku poprel. V nej na hlavnom pojednávaní zároveň vysvetlil dôvod, pre ktorý sa k veci nevyjadroval od začiatku, a objasnil, z ktorých médií si až štyri dni po zverejnení statusu v médiách vyhotovil poznámky nájdené na stole jeho kancelárie.

Z porovnania obsahu listiny nájdenej na stole poslaneckej kancelárie obžalovaného a obsahu zverejneného statusu je zrejmé, že táto oproti zverejnenému statusu neobsahuje jeho úvodnú časť, poradie mien v nej je iné, a je bez mena vyznamenaného F. A. a pri niektorých menách nie je uvedený text nachádzajúci sa vo zverejnenom statuse. Navyše sú na nej uvedené mená T. A. a D. K., ktorým boli v rovnakom čase taktiež odovzdané štátne vyznamenania. Zároveň sa na nej nachádza aj poznámka Štúr - všeobecne negatívny vzťah a aj poznámka „pred štyrmi dňami“ a poznámka, ktorá obsah statusu netvorila. Pri menách P. O., F. A. a M. F. je uvedené, že sú židia, pričom u druhého z nich aj to, že bol členom KSČ, kandidátom spolupráce vo zväzkoch ŠTB a u prvého, že bol českým režisérom a prekrstený na evanjelika.

Zo znaleckého posudku z odboru písmoznalectvo vypracovaného znalkyňou Mgr. Máriou Zelenkovou, ktorým prokurátor argumentoval, možno zistiť len to, že pisateľom sporného textu na papieri nájdenom na stole poslaneckej kancelárie bol obžalovaný. Túto skutočnosť však obžalovaný nikdy nepoprel, práve naopak, okamžite aj bez prítomnosti obhajcu pri jeho nájdení policajtom vysvetlil, že jeho obsah odpísal z internetu.

Orgány činné v trestnom konaní čas vzniku textu na nájdenej listine znalecky neobjasňovali (pravdepodobne pre krátky časový odstup od zverejnenia sporného statusu na internetovej sieti a nájdenia listiny s podobným textom v predmetnej kancelárii), a preto obhajoba obžalovaného, kedy a za akých okolností text napísal na papier, nebola žiadnym spôsobom vyvrátená. Heslovitý obsah a celková úprava textu na nájdenej listine pritom odôvodňujú záver, že o pripravený text zverejneného statusu sa nejedná.

Tvrdenia prokurátora uvedené v tomto bode odvolania o čase vzniku textu písaného obžalovaným a jeho ďalších aktivitách súvisiacich s jeho vznikom a zabezpečením jeho zverejnenia (sám konštatuje, že obžaloba sa nepodarilo preukázať, že vec technicky zrealizoval sám), o nesprávnom - nelogickom hodnotení obhajoby obžalovaného prvostupňovým súdom nie sú preto vykonaným dokazovaním preukázané. Nielenže na nájdenej a zaistenej písomnosti je uvedená poznámka „pred štyrmi dňami“, ale je tiež logické, že obžalovaný na vyhotovenie uvedených poznámok mal vážny dôvod, pretože text, ktorý bol mediálne šírený pod jeho menom, vyvolal značný negatívny spoločenský ohlas. Tým je logický a vysvetliteľný aj dôvod záujmu obžalovaného i o samotný akt odovzdávania štátnych vyznamenaní prezidentom Slovenskej republiky a robenia si poznámok o vyznamenaných osobách. Žiadnym z vykonaných dôkazov prokurátor spoľahlivo nepreukázal, že zverejnenie statusu zabezpečil práve obžalovaný Mgr. Q. F. a že status sa objavil a bol šírený na jeho pokyn. Svedkovia, ktorí boli k tejto otázke na hlavnom pojednávaní vypočutí, zhodne potvrdili, že o autorovi a okolnostiach vzniku statusu a

jeho zverejnení žiadnu vedomosť nemajú, a o počítačových zručnostiach a vedomostiach obžalovaného sa vyjadrili negatívne. Navyše znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie počítačové programy Ing. Roman Fundárek na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že zo stopy č. 1, 2, 3 a 4 (počítač, notebook, mobilný telefón a USB Flash Disc obžalovaného) na facebookovú stránku Volá hlas Gemera/Ludová strana - Naše Slovensko prihlasované nebolo.

Rovnako vykonaným dokazovaním nebolo preukázané (bod 2/ nepriamych dôkazov), že webové stránky K - ĽSNS dlhodobo spravoval, t. j. riadil, viedol, usmerňoval práve obžalovaný. Napriek tomu, že na tejto stránke sa objavovali príspevky a fotografie zaistené na elektronických nosičoch obžalovaného, len táto skutočnosť sama osebe ešte nedokazuje, že predmetnú stránku spravoval práve obžalovaný. Znalec z odboru elektronika, odvetvie počítačové programy spoľahlivo preukázal, že z elektronických médií obžalovaného na stránku facebook pripájané nebolo a odkiaľ sa tak malo stať a kto iný tak mal konať a na či pokyn, sa vykonaným dokazovaním nepodarilo zistiť. Samotný obžalovaný uviedol, že on nefotografoval, ale bol fotografovaný. Z príspevkov nachádzajúcich sa na USB Flash Discu obžalovaného je zistiteľné, že sa na ňom nachádzali fotografie z rôznych podujatí v období od 01. júla 2016 do 15. decembra 2016, ktoré boli na sociálnej sieti facebook.com pod nickom „Volá has Gemera/Ludová strana - Naše Slovensko“ zverejnené s časovým odstupom niekoľkých dní až týždňov. Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo preukázať, že tieto zverejnil obžalovaný alebo aspoň ich zverejnenie riadil, viedol alebo usmerňoval. Pod príspevkami sú uvedené dve a viac mien a meno obžalovaného je len jedným z nich. Napokon znaleckým dokazovaním bolo zároveň bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že na elektronických zariadeniach obžalovaného neboli nájdené slová, slovné spojenia ani vety, ktoré boli použité v predmetnom statuse.

Len označenie zverejneného statusu menom obžalovaného (bod 3/ reťaze nepriamych dôkazov) spoľahlivo nedokazuje, že jeho autorom bol obžalovaný Mgr. Q. F.. Sám prokurátor vo svojom odvolaní uvádza konkrétne skutočnosti, ktoré spoľahlivý záver o tejto otázke vylučujú, konštatujúc pritom, že takého páchatelia možno odhaliť reťazou nepriamych dôkazov kontextuálne tak, že súd získa istotu, kto sa podieľal na elektronickej komunikácii. Nepochybne pritom vychádzal aj z vypracovaného znaleckého posudku z odboru elektronika, odvetvie počítačové programy a výpovede znalca na hlavnom pojednávaní, ktorého do konania pribrali orgány činné v trestnom konaní vedomé si skutočnosti, že samotné uvedenie mena obžalovaného pod zverejneným statusom zakladá len dôvodnosť podozrenia, že jeho autorom je obžalovaný. Týmto dôkazom však boli preukázané len tie skutočnosti, na ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal už samosudca a ktoré orgánom činným v trestnom konaní vylúčili prijať spoľahlivý záver, že sporný status bol odoslaný z elektronických médií obžalovaného. V súhrne povedané, v dátových obrazoch a kópiách údajov dátových nosičov obžalovaného označených vyšetrovateľom nebolo nájdené nič zo zverejneného statusu a neboli nájdené ani slová, slovné spojenia a vety, ktoré z neho boli znalcom označené ako kľúčové slová a neboli zistené údaje a to najmä prevádzkové o pripájaní k sieti internetu, konkrétne na web stránku facebook a na profil „Volá hlas Gemera/Ludová strana - Naše Slovensko“. Týmto dôkazom boli zároveň vysvetlené aj podmienky vloženia príspevku na facebookovú stránku, z ktorých je zrejmé, že ktokoľvek s požadovanými znalosťami mohol na túto posilať príspevky, a to dokonca z mobilu a mimo územia Slovenskej republiky, pričom objektívne prekážky znalcovi znemožnili vyjadriť sa, či boli dávané príspevky aj z iných prístupových adries, a znalec pripustil možnosť vloženia statusu na facebookový profil inej osoby aj bez jej súhlasu.

Nenáležitá je aj argumentácia prokurátora pod bodom 4/ reťaze nepriamych dôkazov. Skutočnosti v nej uvedené nemôžu byť na príťaž obžalovaného ani na jeho ujmu. Podľa článku 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky má obvinený právo odoprieť výpoveď; tohto práva ho nemožno pozbaviť nijakým spôsobom. Uvedené ustanovenie ústavy prevzal do § 34 ods. 1 aj zákon č. 301/2005 Zbierky zákonov (Trestný poriadok). Právo nevypovedať patrí medzi základné práva obvineného. Obvinený nemôže byť nijakým spôsobom nútený k výpovedi. Toto právo má pôvod v latinskej zásade „nemo tenetur se ipsum accusare“ (nikto nie je povinný usvedčiť sám seba). Obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu a dôkazné bremeno má žalobca - prokurátor. Ten musí na hlavnom pojednávaní bez dôvodných pochybností preukázať, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Prokurátor v podanom odvolaní

nevysvetlil, na podklade čoho toto základné právo obžalovaného pominul a jeho legitímnu realizáciu obžalovaným označil za nepriamy dôkaz svedčiaci o jeho vine. Logická je tiež pritom argumentácia obžalovaného obsiahnutá v jeho vyjadrení k odvolaniu prokurátora, že nemusí poznať a mať vedomosť o všetkých osobách, ktoré by mali záujem mu týmto spôsobom uškodiť čo však neznamená, že tieto neexistujú, a preto ich obžalovaný nemohol poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní a súde.

Prokurátor v podanom odvolaní (body 5/ a 6/ reťaze nepriamych dôkazov) dostatočným spôsobom nevysvetlil ani vzájomnú súvislosť medzi výpoveďou svedka J. Q. a konaním obžalovaného. Menovaný svedok potvrdil iba to, že keď bol členom ĽSNS spolupracoval s obžalovaným, ktorý ho ako administrátora stránky žiadal, aby na stránku „Volá hlas Gemera/Ľudová strana - Naše Slovensko“, (nevedel, kto ju vytvoril) dával jeho príspevky. Bolo tomu tak preto, že obžalovaný „nebol na počítače“ a túto činnosť vykonával v rokoch 2013 - 2014, kedy mu predseda strany pre stratu dôvery ukončil členstvo. Odvtedy sa o stránku nezaujímal a o okolnostiach zverejnenia predmetného statusu a jeho autorovi žiadne vedomosti nemá. Skutok, pre ktorý prokurátor podal obžalobu, sa však stal 10. januára 2017, teda o niekoľko rokov neskôr, a ani jeden svedok, tak ako svedok J. Q., nevypovedal, že aj po roku 2013, 2014 predmetnú stránku pokrýval obžalovaný a ani nepotvrdil, že prevzal funkciu svedka a na žiadosť obžalovaného umiestňoval na sociálnej sieti jeho príspevky. Žiaden svedok nemal vedomosť o tom, že obžalovaný mal pokračovať v uverejňovaní informácií o sebe a o strane K - ĽSNS a týmto spôsobom sa na stránke objavovali fotografie / príspevky z „produkcie“ obžalovaného s istotou ešte koncom roka 2016. Z vykonaného dokazovania preto nie je zrejmé ani dôkaz odvolacieho konštatovania prokurátora, že takýmto spôsobom sa na stránke objavovali fotografie / príspevky z jeho „produkcie“ s istotou ešte koncom roka 2016.

Ani z reakcií obžalovaného voči médiám a verejnosti (bod 7/ reťaze nepriamych dôkazov) nie je možné vyvodiť spoľahlivý záver o tom, že obžalovaný bol vopred informovaný o zverejnení sporného statusu. Vzhľadom na všetky už skôr uvedené skutočnosti (odstup času od zverejnenia statusu a jeho medializáciu) je nepochybné, že na ich podklade bol obžalovaný o veci informovaný a so zverejneným statusom oboznámený. Je preto pochopiteľné, že pre existujúci časový odstup naň ani nemohol reagovať prekvapene. Skutočnosť, že sa obžalovaný od zverejneného statusu nedištancoval, však ešte spoľahlivo nedokazuje, že sa na jeho vytvorení a zverejnení podieľal alebo ho vytvoril a zverejnil sám. To, či sa daná osoba dištancuje alebo nedištancuje od konania, ktoré je jej prisudzované, a zákon jej takúto povinnosť neukladá, je vecou jej úvahy, prípadne, ako je tomu v posudzovanom prípade vecou politickej strany, ktorej je členom, a je na ich úvahe, aký postup, v tom ktorom prípade zvolí, čo napokon uviedol aj sám prokurátor vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní 04. júla 2018.

Hoci prokurátor v podanom odvolaní poukázal aj na vyjadrenie predsedu politickej strany K - ĽSNS, svedka Mgr. Ing. F. A., k predmetnému statusu na tlačovej konferencii 27. apríla 2017 (bod 8/ reťaze nepriamych dôkazov), svedok vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku vysvetlil, že ak z jeho vyjadrenia na tlačovej konferencii malo vyplývať, že sa malo jednať o výroky obžalovaného Mgr. Q. F., bolo tomu tak preto, že vychádzal z uznesenia o vznesení obvinenia, v ktorom bolo uvedené meno obžalovaného. Vypovedal, že profil „Volá hlas Gemera/Ľudová strana - Naše Slovensko“ nepozná, nevie, kto je jeho správcou alebo používateľom, a nevie, kto je autorom sporného statusu a kto ho uverejnil.

Na podklade vykonaného dokazovania možno preto vysloviť, že vo veci čo do pravdepodobnosti existujú dve rovnocenné skutkové verzie. Na jednej strane verzia prokurátora, ktorý ju odôvodňuje reťazou ním uvádzaných nepriamych dôkazov, a na strane druhej verzia obžalovaného vyplývajúca z jeho obhajobných prednesov, z obsahu ním vyhotovených poznámok nájdených na stole jeho poslaneckej kancelárie, zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov, znaleckého posudku z odboru elektrotechnika, odvetvie počítačové programy a z výpovedí svedkov.

Zhodnotiac skôr uvedené, možno preto vysloviť, že obžalovaný od začiatku (od okamihu vykonania prehliadky jeho poslaneckej kancelárie), v priebehu celého trestného stíhania trvajúc na svojej nevine, spáchanie skutku poprel, argumentujúc tým, že predmetný status nezverejnil, konania uvedeného v

skutkovej vete obžaloby sa nedopustil a poznámky na listine nájdenej na stole jeho poslaneckej kancelárie vyhotovil až štyri dni po zverejnení statusu z internetu a médií, v ktorých bol status zverejnený. Obžalovaný svoje tvrdenie oprel o v závere ním napísanú poznámku nachádzajúcu sa na nájdenej listine „...pred štyrmi dňami...“, ktorú napísal v čase, keď si poznámky urobil. Uvedená poznámka svedčí tiež v prospech obžalovaného, pretože táto jeho obhajoba objektívne (napríklad znaleckým dokazovaním) vyvrátená nebola. Z obsahu poznámok obžalovaného navyše možno spoľahlivo zistiť, že s rozsahom a celkovou úpravou zverejneného statusu totožné nie sú. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov (jeho poslaneckej kancelárie), vykonanej niekoľko mesiacov od zverejnenia statusu, vyplýva, že ihneď v jej priebehu obžalovaný policajtom vysvetlil, že ručne popísaný papier nájdený na ľavom rohu jeho stola odpísal z internetu. Aj vzhľadom na obhajobu obžalovaného je zrejmé, že tento nemal žiaden dôvod túto listinu ukrývať, ale ju mal po celý čas položenú na stole. Vykonaným dokazovaním nebol vyvrátený ani obžalovaným uvádzaný dôvod, pre ktorý si poznámky zo zverejneného statusu a aktu odovzdávania štátnych vyznamenaní prezidentom Slovenskej republiky vyhotovil. Obhajoba obžalovaného nebola vyvrátená ani inými vo veci vykonanými dôkazmi, či už znaleckým dokazovaním z odboru elektrotechnika, odvetvie počítačové programy alebo výpoveďami svedkov, ktorí obžalovaného poznajú. Práve naopak, jediný svedok o obsahovom pokrývaní webovej stránky K - LŠNS obžalovaným J. Q. potvrdil, že na žiadosť obžalovaného zverejňoval jeho príspevky, avšak niekoľko rokov pred spáchaným skutkom. Ako aj ostatní svedkovia zároveň potvrdil, že obžalovaný „nebol na počítače“ a o autorovi zverejneného statusu a okolnostiach jeho zverejnenia nemal žiadnu vedomosť. Znalecké dokazovanie a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní predmet dokazovania taktiež neobjasnili, ale naopak potvrdili, že z elektronických médií obžalovaného na stránku facebook pripájané nebolo a nebolo na nich nájdené nič zo zverejneného statusu, slová, slovné spojenia ani vety a potvrdili, že príspevok mohol na facebook uložiť ktokoľvek s požadovanými vlastnosťami, a to dokonca z mobilu mimo územia Slovenskej republiky. Príspevky a fotografie nájdené na elektronických nosičoch obžalovaného sú z rôznych spoločenských podujatí, z ktorých len tri sú označené menom obžalovaného, avšak aj spolu s menami iných osôb. Nie je preto vylúčené, že tieto zverejnila na stránke facebook iná osoba, ktorá fotografie vyhotovila, alebo niektorý zo spoluautorov príspevkov. To isté možno vysloviť aj k príspevkom, fotografiám a textom, na ktorých sa nachádza alebo je podpísaný obžalovaný, získaných analýzou elektronických informácií časovej osi facebooku, pretože len na troch príspevkoch je podpísaný výlučne obžalovaný a aj to len v období, keď príspevky na jeho pokyn uverejňoval svedok J. Q..

Z týchto dôvodov najvyšší súd konštatuje, že nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania tvrdenie prokurátora, že obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčený reťazou nepriamych dôkazov, na ktoré poukázal v bodoch 1/ - 8/ odôvodnenia podaného odvolania. Aby tomu tak bolo, je potrebné, aby táto reťaz tvorila ničím nenarušenú sústavu nepriamych dôkazov. Z dôvodov, na ktoré poukázal samosudca na stranách 23 - 25 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a najvyšší súd v odôvodnení tohto rozhodnutia, preto vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, spáchal. Nepriame dôkazy vedúce síce k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, ktoré však nevylučujú reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť aj iná osoba, nie sú dostačujúcim podkladom pre uznanie viny obvineného. Stále totiž platí, že ak je možné v trestnej veci dospieť na základe vykonaného dokazovania k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, má súd povinnosť prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia, tzn. povedie k oslobodeniu spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. c) Tr. por. Nedodržaním tejto povinnosti porušuje súd princíp rozhodovania in dubio pro reo a tým aj prezumpcie neviny podľa čl. 40 ods. 2 Listiny práv a slobôd. Prezumpcia neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno, pričom je to nakoniec súd, na ktorom spočíva zodpovednosť za náležité objasnenie veci. Súhrn nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Súd môže oprieť výrok o vine aj o nepriame dôkazy, ale len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom

vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že tieto hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a spravil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia.

Odôvodnenie výroku o vine musí byť výrazom úplne jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že sa práve obžalovaný dopustil skutku, uvedeného vo výroku rozsudku, že tento skutok vykazuje znaky niektorého trestného činu uvedeného vo zvláštnej časti Trestného zákona v spojení so znakmi všeobecnej časti.

Za dôvodnú pochybnosť možno pritom považovať takú pochybnosť, ktorá by spôsobila, že sudca alebo orgán činný v trestnom konaní po dôkladnom, nestrannom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že získal ustálené presvedčenie o vine obžalovaného. Je to teda taká pochybnosť, ktorá by u rozumnej osoby zapríčinila, aby zaváhala alebo zastala pri vybavovaní dôležitej životnej záležitosti. Nízke požiadavky na istotu zvyšuje nebezpečenstvo justičných omylov a naopak požiadavka istoty skutkového zistenia bez dôvodných pochybností potom podstatne zvyšuje autoritu práva, pretože rozsudok opretý len o pravdepodobné zistenie viny nemá náležitú morálnu váhu a nie je spoločnosťou hodnotený ako akt spravodlivosti. Preto požiadavku bezpečného skutkového zistenia bez dôvodných pochybností nie je možné zamieňať s nebezpečnou teóriou, že stačí pravdepodobné usvedčenie páchatel'a.

Na základe vykonaného dokazovania bolo možné dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, a preto bolo povinnosťou súdu prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia.

Pretože výrok o vine obžalovaného by v posudzovanom prípade nebol výrazom úplnej jednoznačnosti, žiadne pochybnosti nevzbudzujúcej záver, že práve obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v skutkovej vete podanej obžaloby, odvolaniu prokurátora nebolo možné vyhovieť.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.